

LA PRESENTACIÓ DE JESÚS AL TEMPLE

per RAYMOND R. BROWN

Tan bon punt Jesús és presentat al Temple per complir la Llei, Simeó i Anna s'hi fan trobadissos, dos caràcters que Lluc copia de les pàgines de l'Antic Testament. Lluc identifica Anna com a profetessa i diu que Simeó és mogut per l'Esperit per expressar la profecia sobre el futur de Jesús.

Simeó sosté en braços un nen quan la seva vida s'acaba, mentre que la del nen tot just comença. Simeó, amb la vista, ha penetrat el futur i ha vist la salvació que el nen ofereix als gentils, com també a Israel; però, com a veritable profeta, també n'ha vist el refús i la catàstrofe. Lamentablement, la majoria d'Israel rebutjarà Jesús (és clar que, per a Lluc, aquest refús no és futur, perquè ell ja el veié durant la predicació apostòlica).

El tros fosc que hi ha en el segon oracle de Simeó és quan diu a Maria: «Una espasa et traspasarà l'ànima». El que fa Lluc és insinuar que Maria descobrirà, quan sigui l'hora, el sentit veritable de tots els esdeveniments meravellosos de Betlem.

A través de l'oracle de Simeó, Lluc ens comunica que una part d'aquest descobriment serà el fet d'haver d'afrontar, ella també, el judici que la proclamació de Jesús comporta. Això no obstant, com que Lluc ja ens ha mostrat Maria fent la voluntat de Déu en el moment de l'anunciació, aquí s'apressa a dir que ella és l'excepció positiva contrària a la reacció generalment negativa d'Israel, tema de la profecia de Simeó. Certament, Jesús no serà pas per a ella un signe de contradicció, sinó d'afirmació.

Si hagués d'esbossar una conclusió pràctica per a la mariologia a partir d'aquesta interpretació de l'espasa que travessa l'ànima de Maria, seria que la grandesa de Maria li ve d'haver-se decidit a ser deixeble escoltadora de la paraula de Déu i de posar-la en pràctica.

La seva decisió és el que possibilita que Déu la faci «beneïda entre totes les dones».